

BERNIUKAI IR MERGAITĖS

*Mylėkit mergaites
ir žavėkitės berniukais.*

Sampe

Esminiai berniukų ir mergaičių elgesio ypatumai

Berniukams reikia daugiau erdvės, jei erdvė bus jiems maža, jie ją nagrinės vertikaliai (pradės laiptuoti sienom, šokinėti nuo aukštų baldų ir pan.)

Mergaitėms užtenka mažos erdvės.

Berniukų klausimai nukreipti į tai, kad gauti konkrečią informaciją (kokia pamoka sekanti?), o *mergaičių* į tai, kad nustatyti kontaktą (jūs dar pas mus ateisite?).

Berniukai dažniausiai piešia veiksmą, mergaitės – formas. Pvz.: Jei berniukas piešia kelionę į darželį – tai bus schema, arba transporto priemonė su kuria galima nuvykti (piešiamas būdas, kaip nuvykti). Jei piešia *mergaitę* – tai ji bus su mama (ar tėte) susikibę už rankos (piešiamas kontaktas).

Berniukai geriau girdi žodžius, kurie reiškia tiesioginius nurodymus (pasitrauk, atnešk, duok, padaryk, nustok...).

Mergaitės geriau girdi žodžius, reiškiančius jausmines būkles (patinka, myliu, liūdnas, linksmas...).

Berniukų žaidimai reikalauja tolumo regėjimo: jie bėgioja, mēto daiktus, išnaudoja duotą jiems erdvę. Veiksmai sukoordinuoti didesnei erdvei, žvilgsnis nukreiptas į tolumą.

Mergaičių žaidimai reikalauja artimo regėjimo: jos dėlioja prieš save daiktus, savo „turtus“, lėles, rūbelius ir žaidžia apribotoje erdvėje, joms užtenka mažo kampelio. Veiksmai sukoordinuoti mažesnei erdvei, nukreipti į artumą.

Specialūs moksliniai tyrimai nustatė, kad dešiniojo pusrutulio darbas, atsakingas už erdvinės ir video mąstymo funkcijas *berniukams* išvystytas jau nuo šešių metų, o pas *mergaitėms* jų dar nėra net ir trylikos metų.

Esminiai berniukų ir mergaičių pažinimo proceso ypatumai

Mergaitės greičiau įsijungia į darbą, į mokomąjį procesą. *Berniukai* vėliau. Ir kai *mergaitės* jau pavargsta – *berniukai* įsijungia ir gali imtis darbo.

Mergaitės orientuotos į kontaktą, todėl iš karto pasiruošia klausyti mokytojo, iš jo laukia atsakymo į klausimą „Ką mes darysime?“.

O *berniukai* pradžioje tarsi turi patys sau atsakyti į klausimą (atspėti) „Ką mes darysime?“.

Standartinis švietimo procesas orientuojasi į *mergaičių* ypatumus, tad *berniukams* reikia formuoti jiems nebūdingą būdą priimti informaciją.

Suprasti, kad vaikas jau „įsijungė“, galima iš jo fiksuoto žvilgsnio į mokytoją.

Berniukams (ir vyrams) būdinga greičiau surasti naujas idėjas, rasti sprendimus, bet įgyvendinimo kokybė gali būti neaukšta.

Mergaitėms novatoriškumas mažiau būdingas, bet kruopštumas – kokybiškesnis nei *berniukų*.

Standartiškai, pažinimo procese minimalūs reikalavimai paieškai ir novatoriškumui, o maksimalūs – geram atlikimui.

Toks pažinimo proceso standartas tinka *mergaitėms*, bet ne *berniukams*.

Pažinimo procese iš karto aiškinama, kaip užduotį išspręsti. Paieškos etapo tiesiog nėra. Paieškos procesą atlieka suaugęs žmogus, kuris jau atrado sprendimo būdą ir reikalauja iš mokinių spręsti tipines užduotis, kur sprendimo schema vienoda.

Mergaitėms užduotis turi būti visiškai aiški ir ją atlikus, jos jaus didelį pasitenkinimą.

Berniukams didesnį pasitenkinimą suteiks užduotis, kur ne viskas bus aišku, kur reikia tarsi „išmąstyti“ užduotį pačiam.

Berniukui reikia šiek tiek „nepaaiškinti“ ir pastumėti jį pačiam rasti sprendimą – rezultatas jo vystymui duos daug naudos.

Berniukai geriau atsimesna tai, ką patys sumąstė, išbandė, padarė.

Berniukų ir mergaičių auklėjimo ypatumai

Berniukai

Nuo gimimo iki šešerių metų berniukams būtina gauti daug meilės, švelnumo tam, kad jie išmoktų mylėti. Kalbant su jais, pamokant juos – mes padedam jiems įeiti į šį pasaulį. Kaip taisyklė, su šita užduotim geriausiai susidoroja mamos, nors tėtis (jei jis yra) be abejo tame gali ir turi dalyvauti.

Maždaug nuo šešerių metų berniuką domina viskas, kas vyriška. Tėvas tampa pats svarbiausias žmogus pasaulyje. Svarbu, kiek laiko ir dėmesio jis skirs sūnui. Mamos vaidmuo, kaip ir anksčiau, labai svarbus ir ji neturi nutolti nuo sūnaus tik dėl to, kad tas paaugo ir jo interesai keičiasi. Šitame amžiuje berniukai turi poreikį ne tik jausti, kad juos myli – jiems to per mažai. Jie ateina į šį pasaulį tam, kad sukūrti kažką savo. Vyrams aplamai yra svarbu matyti ir jausti malonumą iš tos realybės, kurią jie sukuria šitame pasaulyje. Tai vyriškas bruožas – ne moteriškas.

Nuo keturiolikos metų berniukams reikalingi mokytojai – suaugę žmonės, kurie personaliai aprūpina ir padeda po truputį judėti link didelio pasaulio. Senovės civilizacijose buvo išventinimo apeigos ir mokytojo pamokymai buvo neatskiriama auklėjimo dalis.

Vienišos mamos gali puikiai išauklėti sūnų, jei suras sūnui vyrą-draugą. Tas vyras-draugas turi būti elgesio, vertybių pavyzdžiu sūnui. Tai gali būti kiek realus žmogus, tiek koks nors personažas iš pasakų, legendų, istorijos. Ir vienišom mamom daugiau dėmesio reikia skirti savo sveikatai, nes jos atlieka darbą už du.

Vyriška energija berniukui suteikia tokias gyvenimiškas užduotis, dėl kurių jis, nuo tam tikro laiko, savo jausmų pasaulį, gebėjimą užjausti – slepia giliai viduje. Nes berniukui reikia tapti vyru, reikia būti stipriu, apsaugotu, griežtu.

Vyriška draugystė – tai mokėjimas pripažinti savo draugų talentus ir sugebėjimus.

Poreikis, kad berniuku žavėtusi – jam atsiranda labai ankstyvame amžiuje, jis nesąmoningai tai jaučia. Kai tėvai žiūri į sūnų ir žavisi jo savybėmis, būdingomis vyrams – jie suteikia jam pasitikėjimo savimi jausmą, kuris padeda jam suformuoti vyriškų charakterio bruožus ir įgyvendinti vyrišką potencialą, kuris jame yra. Taip jame, berniuke, atsiranda dėkingumo jausmas tėvams ir tarp jų atsiranda didelis meilės ryšis. Nepilnametis, kurio tėvai žavisi juo – lengvai atlaiko šito amžiaus ypatumus.

Berniukams, kurie dažniausiai savo adresu vietoje žavėjimosi žodžių, girdi tik priekaištus, susiformuoja priekaištų laukimas visam gyvenimui, o tai trukdo susiformuoti vyriškajam „aš“. Jei berniukas gavo daug energijos pastojimo, nėštumo metu – jis kariaus už save, kai girdės priekaištus savo adresu. Jis rėks, bus grubus, naudos jėgą (deja tai formuos agresyvų elgesį), bet tai natūrali vyriška reakcija į prievartą. Jei energijos berniukui neužtenka – jis jausis auka, bus isteriškas, smulkmenišką, bambeklis.

Berniukai priklauso nuo savo tėvų iki 26 metų. Iki to laiko tėvams būtina žavėtis jais.

Mergaitės

Mergaitei būtina jausti, kad ją myli. Jai dažniau reikia girdėti, kad ji mylima šeimoje. Mažiau sakykite mergaitei „šaunuolė“, „gerai padarei“. Tokie žodžiai ją tapatina su berniuku. Ji pradės siekti sėkmės, kad ją pagirtų. Bet tai nepadarys jos laiminga, nes jai reikalinga meilė. Dauguma moterų varžosi kažką pasiekti: karjeros, didelio uždarbio, bet iš jų dauguma dar aštriau jaučiasi nuskriaustomis, nemylimomis. Mergaitei būtina girdėti: „aš tave taip myliu“, „tu man stebuklas, likimo dovana“, „tu pati nuostabiausia, aš tave taip myliu“, „tu puoši mano gyvenimą“. Šitus žodžius nori išgirsti dauguma moterų ir mergaičių. Moteriška energija suteikia mergaitei gebėjimą užjausti, gailėti, suteikti pagalbą. Kuo daugiau tėvai reikalauja iš mergaitės vyriško mokėjimo realizuoti, vyriškų bruožų elgesyje – tuo grubesnė, santuresnė ji tampa. Pagal mergaitės raštą galima nustatyti ar jai užtenka meilės. Jei raštas gražus, apvalus, aiškus – meilės pakanka. Jei neaiškus, kreivas – jai trūksta meilės. Jeigu nepilnametė mergaitė pradėjo kreivai rašyti – jai trūksta meilės. Harmoningai tekanti moteriška energija padeda mergaitei ir moteriai lengvai pernešti menstruacijas. Kuo skausmingesnės menstruacijos – reiškia laužiamas, sulaužytas, pažeistas moteriškas „aš“. Mergaitė, moteris už bet kokią sukurtą dalyką nori gauti meilės (o ne žavėjimąsi, kaip berniukai ir vyrai). Todėl bet kokia moters, mergaitės realizacija sociume susijusi su meilės gavimo lūkesčiais.